

Manitou, Ludzie

Szli tędy ludzie biedni prości
Bez przeznaczenia bez przyszłości
Widziałem ich słyszałem ich
Szli niepotrzebni nieprzytomni
Kto ich zobaczy ten zapomni
Szli ubogiego brzegiem cienia
I nikt nie stwierdził ich istnienia
Śpiewali skargę byle jaką
I umierali jako tako
Już ich nie widzę I nie słyszę
Lubię trwającą po nich ciszę
Widziałem ją słyszałem ją